

OSONÓ NAPLÓ

Nyíregyháza (2015. január 17.)

A turné első állomására délelőtt kilencre érkezünk meg. A színház egyik épületén méretes betűkkel írja a Móricz Zsigmond Művész Stúdió feliratot, tehát megtaláljuk az előadás helyszínét. A színház művészeti titkára, Dankó István fogadja a csapatunkat.

Az esti előadáson a nézők kissé visszafogottak, ennek ellenére a közönségtalálkozón kiderül, hogy mély hatással volt rájuk. A beszélgetésen minden korosztály jelen van, középiskolástól a nyugdíjasig, különböző településekről érkeznek emberek, többek közt Kékről, Gégényről és Kárpátaljáról is. A közönségtalálkozón érdekes gondolatok és vélemények fogalmazódnak meg. Egy hölgy az egyik monológ kapcsán azt fogalmazza meg, hogy minden ember csak életének első öt percében szabad, ezután már a végsőkéig alkalmazkodnia kell. Az egyetlen lehetőség arra, hogy ne függjünk senkitől, a csend, mert csak a csendben lehet az ember önmaga.

Az idősebb korosztály arról számol be, hogy kénytelenek megtanulni a fiatalok kódolt nyelvezetét ahhoz, hogy megértsék az unokáik mondanivalóját. A beszélgetés végén arról kérdeznak bennünket, hogy az érettségit illetően mennyire befolyásolja az erdélyi magyar diákokat a román nyelv hiányos ismerete, hogy mennyire van lehetőség magyar nyelven felvételizni az egyetemekre és hogy játszunk-e az előadást a kimondottan román településeken.

A napot díszletbontással zárjuk, majd mindenki nyugovóra tér.

Miskolc (2015. január 18.)

Fél háromkor érkezünk meg a Miskolci Ifjúsági Házhhoz, az előadásunk következő helyszínéhez. Lendületesen és jó hangulatban történik a díszletépítés, majd elkezdődik az előadás. A közönségtalálkozón egy néző arról beszél, hogy milyen furcsa Magyarországra külföldként tekinteni, hogy a Romániában élő gyerekek szüleinek egy részét ez az ország csábítja munkalehetőség szempontjából.

Egy különös elképzelés születik meg az előadás címét (Ahogyan a víz tükrözi az arcot) illetően, miszerint a víz a magzatvizet jelképezi. A gondolatmenetet az utolsó jelenetben a csend igazolja le, mely az anyaméhben lévő nyugalmat és csendességet jelképezi. Az előadás kapcsán egy néző

OSONÓ NAPLÓ

kifejti, hogy neki azért tetszett, mert derülni lehetett rajta, viszont olykor azt érezte, hogy nagyon mélyen érinti és felkavarja a történet.

Úton Budapest felé, minthogy hosszabb turnékon az lenni szokott, az osonós busz újra csődöt mond. Nagy szerencsénkre most nem a motor hibásodott meg, hanem az autó gumija hasadt ki. A telefonok fényének és a zseblámpáknak köszönhetően egész kényelmesen történik a javítás, már amennyire az éjszaka közepén ez kényelmesnek mondható. Emiatt éjjel két órakor érkezünk meg a Bakelitbe, ahol már többször is megfordult a társulat.

Budapest (2015. január 19.)

A mai napot díszletépítéssel kezdjük, majd egy tréninget tartunk a Budapest és környékéről érkező fiatalok számára. A jelenlevők nyitottak, a gyakorlatokat nehézségek nélkül oldják meg. Meglepődünk azon, hogy a figyelemfejlesztő gyakorlatok mennyire könnyedén mennek. A feladatok nagyon személyessé válnak, egy-egy résztvevő közvetlenül, gátlások nélkül osztja meg saját életének fontos történéseit. A műhelyfoglalkozás végén egy nyugodt, békés légkör uralkodik a teremben.

Az előadásunkat este nyolc órától játsszuk, amelyet közönségtalálkozó követ. Az egyik néző arról számol be, hogy az előadás újra megerősítette abban a hitében, hogy külföld helyett az itthoni helyzetben kell valamilyen módon javítani. Az egyik lány azt fogalmazza meg, hogy számára az a fontos, hogy újra és újra átgondolja az értékrendjét, merthogy ha sikerül stabilan megtartani azt, akkor nem kell folyamatosan mérlegelni a jó és a rossz cselekedetek között, hanem már egyből tudja, hogy mi a helyes döntés.

Arról is szó esik, hogy az emberek nagyon gyakran azt gondolják, hogy Magyarország van a legrosszabb helyzetben, de az előadás hatására újra ráeszmélnek, hogy vannak gazdaságilag sokkal nehezebben működő országok. A beszélgetés végére kiderül, hogy az előadás negatív hangvételű, de ennek ellenére a jelenlevők pozitív gondolatokkal mennek haza. Egyeseket cselekvésre sarkall, míg másokat arra, hogy átgondolják az életüket, és ha kell, megváltoztassák az értékrendjüket.

OSONÓ NAPLÓ

A beszélgetés után lebontjuk a díszletet és a bőséges vacsora után mindannyian lefekszünk.

Törökbálint (2015. január 20.)

Hajnali hatkor gyors bepakolás után elindulunk a következő helyszínre, a Bálint Márton Általános- és Középiskolába, ahol Német Nóra tanárnő fogad bennünket. Időközben kiderül az is, hogy a kisbusz jobb oldalán levő két gumibroncsból szivárog a levegő. Emellett csak mellékes információ az, hogy a bal első kerék nyári, amit szintén ki kellene cserélni. Ilyen kedvező körülmények között kezdjük meg a díszletépítést a gigantikus méretű, modern létesítményben, amelyben az iskola csak vendég szerepet tölt be, ugyanis itt még egy sportcentrum is található. Az épület az önkormányzat tulajdona.

A Fekete József teremben három előadást játszunk, kettőt diákok, majd az estit felnőttek számára. A nézők nagy része szívesen marad a közönségtalálkozóra. A diákokkal az oktatásról és azon belül az ő iskolai rendszerükről beszélgetünk. Ennek kapcsán derül ki, hogy náluk a középiskolai első osztály, nálunk a 10-ik osztálynak felel meg, mert azt megelőzi egy 0-ik osztály, ami tulajdonképpen egy nyelvi felkészítő. Tehát ők öt évet járnak középiskolába.

Egy néző elmondása szerint több példa is van vegyes házasságban születő gyermekekre az iskolában, sőt, számtalan más bőrszínű és más anyanyelvű fiatal jár oda. A be- és kivándorlás fogalma itt sem ismeretlen. A külföldről érkezők tranzit országgént használják Magyarországot, mert csak pár évet maradnak itt. Egyik tanárnő megjegyzi, hogy azt a valóságot, amit az előadás megjelenít, meg kellene osztani a diákokkal, azonban ez lehetetlennek bizonyul, mivel a felnőttek zöme nem mer szembenézni ezekkel a tényekkel.

Az egyik néző izgalmas teóriáját osztja meg a beszélgetés végén az alkalmazkodásról. Véleménye szerint addig, amíg van egy darab földünk, ahol élhetünk, addig a saját döntéseink alapján alakíthatjuk az életünket. Az ezen kívül létező világhoz már alkalmazkodnunk kell. S ha ez bizonyos idő elteltével kibírhatatlaná válik, vagy belefárad az ember, nyugodtan visszavonulhat a magán zónájába, és kicsit elbújhat a társadalom és a megfelelés elől.

Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal zárjuk a napot.

OSONÓ NAPLÓ

A TOVÁBBI ESEMÉNYEK VIDEÓNAPLÓS BESZÁMOLÓVAL TÖRTÉNTEK,
AMELYET [IDE KLIKKELVE](#) TEKINTHET MEG.